

РЕШЕНИЕ

№ 91

гр. София, 06.01.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 81 състав,
в публично заседание на 08.12.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Стоян Тонев

при участието на секретаря Веселина Григорова, като разгледа дело номер **8624** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 118 от Кодекса за социално осигуряване (КСО).

Образувано е по жалба на Н. Ц. А., ЕГН [ЕГН], чрез Р. Е. П. – САК, срещу Решение № 1040-21-615/16.08.2022г. на Директора на ТП на НОИ С. - град, с което е потвърдено Разпореждане № 31689/15.07.2022г. на длъжностно лице на ТП на НОИ С.–град. Със същото разпореждане е прието, че декларирана злополука с вх. № 469/31.05.2022г. от жалбоподателя, осъществена на 29.07.2021г. на осн. чл. 60, ал. 1 КСО не се приема за трудова.

С жалбата се иска отмяна на решението по съображения за незаконосъобразност и неправилност. Сочи се, че категорично са налице предпоставките на чл. 55, ал.1 от КСО, в тяхната кумулативна съвкупност – внезапно увреждане на здравето, станало по време на работа на 29.07. 2021г. в S. P. Svinningegarden ApS – Д., причинило временна неработоспособност, както и наличие на причинна връзка между увреждането и извършваната от жалбоподателя работа. Излагат се подробни доводи за наличието на всеки елемент от фактическия състав на „трудова злополука“. Изтъква се, че не са налични никакви данни, нито дори твърдения, неработоспособността да е в резултат на друго увреждане, а не на това, настъпило на 29.07. 2021г. в S. P. Svinningegarden ApS – Д., поради падане на соларни модули върху ръцете на Н. А.. Соци се, че служителите на работодателя - „Сънотех“ ЕООД - [населено място], не отричали случилото се така, както било описано от А.. Всъщност, налице били

различия само относно причините, поради които А. не е бил „заведен веднага на лекар“ и защо е бил принуден да продължи трудовата си дейност след злополуката, въпреки болките си, „докато съвсем изпадне в невъзможност да я изпълнява“. В това отношение с жалбата се твърди, че А. е бил на работа в чужда държава, не е познавал района („конкретното работно място е било сред полето“), не е разполагал със собствен превоз и не е говорел езика. Отделно от това, служители на работодателя го убеждавали, че имало трудности да се търси лекар, че това е излишно и прочие. Дори му било заявено, че ако се потърси медицинска помощ можело да загуби работата си. След инцидента А. е бил преместен на по-лека работа и той би принуден да остане на обекта от страх да не загуби прехраната си по време на „Ковид кризата“. След като болките станали нетърпими А. се завърнал в България и на 23.08.2021 г. му бил издаден болничен лист, като лекарят установил наличие на травматично увреждане. Изтъква се, че събраните при извършеното разследване, обективирани в Протокол № 33/04.07.2022г., доказателства не са обсъдени в цялост. Така, не била обсъдена останалата част от медицинската документация, извън представения болничен лист. Във връзка с представения на по-късен етап болничен лист от 23.08.2021г. жалбоподателят изтъква, че липсата на такъв към датата на злополуката, не е равнозначна с липсата на внезапно увреждане на здравето, довело до неработоспособност. Считат се за неправилни изводите на административните органи, поради което се иска отмяна на атакуваното решение с което е потвърдено разпореждане № 31689/15.07.2022г. на длъжностно лице на ТП на НОИ С. – град. В съдебно заседание жалбоподателят е представляван от адв. Р. П., която поддържа жалбата по подробно посочените аргументи в нея. Претендира разноски по представен списък по делото.

Ответникът – директора на ТП на НОИ - С. град, чрез юрк. М., оспорва жалбата и моли тя да бъде отхвърлена като неоснователна и недоказана. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Прави се възражение за прекомерност на адвокатско възнаграждение. Подробни доводи излага в представените писмени бележки. Представителят на ответника изтъква, че е правилен анализа на контролния орган, извършен с процесното решение по отношение на съдържащите се в преписката писмени доказателства. Сочи се, че към датата на настъпването на увреждането не е представен болничен лист, който „съгласно чл. 9 ал.1 от Наредбата за медицинска експертиза е единственият удостоверяващ документ за доказване на настъпилата временна неработоспособност“. В тази връзка се приема, че инцидентът от 29.07.2021г. не е довел до временна неработоспособност. Изтъква се, че след като жалбоподателят е продължил да изпълнява трудови функции, то в случая липсва настъпил специфичен резултат от увреждането – временна неработоспособност. Прави се анализ на събраните писмени и гласни доказателства, от които се извежда извод, че разгледани в съвкупност не сочат безспорно жалбоподателят А. на 29.07.2021г. да е получил такова увреждане на здравето, което да е довело до временна неработоспособност. Счита се, че постановеното решение от административния орган е правилно, обосновано и законосъобразно, постановено по силата на законите разпоредби и като такова следва да бъде оставено в сила, а жалбата на Н. А. отхвърлена като неоснователна, необоснована и недоказана. Претендира се юрисконсултско възнаграждение.

В съдебно заседание заинтересованата страна „Сънотех“ ЕООД - [населено място], представлявана от адв. А. К., оспорва жалбата, като се придържа към становището на

процесуалния представител на ответника.

Настоящият съдебен състав, след като се запозна с жалбата и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Н. Ц. А. е бил в трудовоправни отношения със „Сънотех“ ЕООД, съгласно трудов договор № 1873/23.07.2021г. Същият изпълнявал длъжността „монтажник“. С допълнително споразумение, от същата дата, към посочения трудов договор жалбоподателят А. бил командирован на обекти в Кралство Д. за периода 26.07.2021г. – 02.10.2021г. Съгласно връчената му срещу подпис на 23.07.2021г. длъжностната характеристика № 1873, жалбоподателят А. следвало да изпълнява действия по монтаж на носещи конструкции – монтиране на всички видове МК, уедрено сглобяване на пространствени секции – повдигане, монтиране, окончателна центровка и закрепване на всички видове МК, надлъжно и напречно придвижване на мостове и ориентиране към опори и др. В тази връзка на 26.07.2021г. работодателят „Сънотех“ ЕООД провел начален инструктаж по безопасност и здраве при работа, съгласно издадена служебна бележка № 1873/26.07.2021г. Впоследствие на работното място, за времето от 29.07.2021г. до 20.08.2021г., му били провеждани последващи инструктажи.

Към дата 29.07.2021г. Н. А. изпълнявал трудовите си задължения „Сънотех“ ЕООД в строителен обект за поставяне на фотоволтаични системи „S. P. Svinningegarden ApS“, находящ се в Д.. На същата дата, започнал работния процес, а именно монтаж на модули. През посочения ден атмосферните условия силно затруднявали работния процес, но въпреки това работниците не го преустановили, за да не изостане обектът. Около 11:30ч. – 12:00 ч. се появил силен вятър. Връщайки се към палето за да вземе последния модул, А. видял как същият пада към него, но не успял да се предпази. Ударен бил и съборен от модула на земята. В резултат получил разкъсно -контузна рана в областта на дясната си ръка (на дланта), която била кървяща. Инцидентът бил възприет и от св. С. И., който видял по ръката на пострадалия кръв.

А. уведомил веднага техническия ръководител на обект „S. P. Svinningegarden“ Д., В. В.. Последният бил видимо загрижен. Докато А. обяснявал случилото се В. обработил раната и превързал ръката му. Жалбоподателят А. пожелал да му бъде оказана лекарска помощ, като повикат или го отведат до спешна помощ. След проведен телефонен разговор на В. със св. Г. И. - мениджър проекти Д., му било отказано осигуряване на медицински преглед под претекст как това било „голяма занимавка“ и защото ръката му вече била промита и превързана.

След проведения разговор с В. жалбоподателят А. изчакал приключване на работния ден в буса, с който превозвали служителите до квартирите им, тъй като движенията му в областта на дясната ръка били затруднени и болезнени. След почивка от два дена А. бил преместен на по - лека работна позиция, която да не изисква толкова натоварване в областта на ръцете.

Впоследствие жалбоподателят А. уведомил св. Г. И., че здравословното му състояние не позволявало да продължи изпълнението на възложените му трудови задължения и следва да бъде преустановена командировката му. На 23.08.2021г. А. посетил медицински специалист - личен лекар в България. На същата дата на А. бил издаден болничен лист № E20211271279. След завръщането си в страната жалбоподателят се снабдил и с други медицински документи.

В едногодишния срок -чл. 57, ал. 2 от КСО, пострадалият А. е подал Декларация с вх. № 469/31.05.2022г. за злополуката по повод на травматично увреждане, като в

изпълнение на правомощието по чл. 7, ал. 1 от Наредбата за установяване, разследване, регистриране и отчитане на трудовите злополуки и чл. 58, ал. 1 от КСО, ръководителят на ТП на НОИ-С. град е разпоредил извършването на разследване на декларираната злополука със Заповед 1015 -21-120/20.06.2022г.

В хода на разследване на злополуката, назначената със Заповед 1015 -21-120/20.06.2022г. Комисия е събрала следните доказателства: Протокол № 7/09.12.2021г. от вътрешно разследване на трудовата злополука от осигурителя (л.22); писмени обяснения от Н. А., писмени сведения от В. В. В. – технически ръководител на обект “S. P. Svinningegarden ApS“, находящ се в Д. (л.25), от К. И. К. – монтажник на обекта (л.26), от Г. К. И. – мениджър проекти Д.(л.27); трудов договор № 1873/23.07.2021г. между ТД „Сънотех“ ЕООД и Н. Ц. А. (л.33-л.34); Допълнително споразумение към трудов договор № 1873/23.07.2021г.; Длъжностна характеристика за длъжността „монтажник“ към трудов договор (л.31); Ежедневни инструктажи по безопасност и здраве при работа от за периода от 29.07.2021-20.08.2021г.; Служебна бележка № 1873/26.07.2021г. за проведен на Н. А. първоначален инструктаж; Обяснителна записка към декларация за трудова злополука от Н. А. до НОИ; болничен лист № E20211271279 от 23.08.2021г. (л.53); Извлечение от книга с изработени часове за обект “S. P. Svinningegarden ApS“, находящ се в Д. за периода 02.08.2021г. – 07.08.2021г.; Справка от болнични листа за временна нетрудоспособност както следва: № 1271279; 2263704; Амбулаторен лист за платен преглед № 40/26.08.2021г. на Н. А. (л.57); Амбулаторен лист № 676/23.08.2021г. с диагноза „остра стресова реакция“; Съдебно- медицинско удостоверение №348/2021г., в което са описани травматични увреждания на А. и е посочено, че е възможно да са получени по времето и начина, посочен от пострадалия (л.61); Психологическо изследване от 17.09.2021г. на Н. А. (л.62-63).

В приложения по административната преписка Протокол за разследване на злополуката от осигурителя „Сънотех“ ЕООД (с вх. №1029-21-15172/14.12.2021г.) били отразени неверните обстоятелства, че инцидентът с А. се случил в Република Франция на 11.06.2021г.

В протокола за вътрешно разследване на „Сънотех“ ЕООД било записано още следното: „Начин на увреждането - контакт с падащ фотоволтаичен панел“; Време на нетрудоспособност - 2 дни“; „Поради обстоятелството, че няма медицински документ, констатиращ наличието на нетрудоспособност в резултат на инцидента и продължилата пълноценна трудова дейност на лицето, комисията, счита, че няма трудова злополука по чл. 55 от КСО“.

На основание чл. 58, ал. 6 от КСО резултатите от разследването са оформени в Протокол № 33/04.07.2022г. на Комисията, назначена със Заповед № 1015-21-120/20.06.2022г. на Директор на ТП на НОИ С. – град. Заключение е, че липсва внезапно увреждане на здравето на А.. Комисията е установила, че на 29.07.2021г. жалбоподателят действително е претърпял инцидент на обект „S. P. Svinningegarden“ в Кралство Д., но последният не е довел до временна неработоспособност. Изложени са доводи, че пострадалият Н. А. не е представил болничен лист от датата на злополуката - от 29.07.2021г. и в периода от 29.07.2021г. - 23.08.2021г. е изпълнявал служебните си задължения.

С идентични мотиви са издадени Решение № 1040-21-615/16.08.2022г. на Директора на ТП на НОИ С. - град и Разпореждане № 31689/15.07.2022г. на длъжностно лице по чл. 60, ал. 1 от КСО, с които се приема, че не е осъществен тъй като не е

осъществен сложния фактически състав на чл. 55, ал. 1 от КСО за квалифициране на злополуката като трудова.

По делото, освен административната преписка, са събрани нови писмени и гласни доказателства. Назначена е и е изслушана съдебно-медицинска експертиза, извършена от д-р Р. Т. Х., д.м. - съдебен лекар при УМБАЛ „Л.“ и главен асистент при МФ на СУ „Св. К. О.“, приета без оспорване от страните. В хода на съдебното производство са разпитани свидетелите Г. И. и С. И..

В хода на съдебното производство по делото са изслушани свидетелските показания на св. Г. И., който потвърждава за злополуката с А.. С показанията си св. Г. И. дава доказателствени сведения, че В. В. му се обадил и разказал, че А. е ударил ръката си и че същата е била превързана. А. останал на работното си място същия ден, но прекарал време във фургона за почивка. Седмица след разговора се видели с пострадалия на обекта като все още А. е бил с превързана ръка. Не отрича, че след инцидента са преместили Н. А. на по - лека работна позиция.

Разпитан в съдебно заседание свидетелят С. И. сочи, че инцидентът с А. се е случил на обект в Кралство Д. в полето, при пренасяне на фотоволтаични модули. Св. С. И. посочва, че силният вятър обърнал панелите и същите паднали върху пострадалия А.. Лично е видял причинените от инцидента наранявания и кръв по ръката на А.. Впоследствие св. С. И. отишъл в буса и видял ръката на А. превързана. На въпроса дали „ще го заведат на лекар“ А. отговорил, че нямало, тъй като, според техническият ръководител, това било „голяма занимавка“. Свидателят С. И. възпроизвежда и доказателствената информация, че А. се опитал през деня да продължи с работния процес, но не успял и се върнал в буса, понеже го боляла ръката. В следващите дни А. не можел да работи, поради нараняванията на ръката.

От заключението на назначената съдебно - медицинска експертиза с вещо лице д-р Р. Т. Х., д.м. - съдебен лекар при УМБАЛ „Л.“ и главен асистент при МФ на СУ „Св. К. О.“ се установява, че от приложената по делото документация е видно, че пострадалият А. е претърпял инцидент на 29.07.2021г. Позовавайки се на медицинска документация, както и дадените в хода на производството показания, вещото лице изтъква, че независимо, че непосредствено след процесния инцидент липсва медицинска документация с детайлно описание на травматични увреждания, не може да се изключи от падане на панел да е получена разкъсно - контузна рана в областта на дясната ръка, като след нейното зарастване, за период от около 10-14 дни, е останал ръбец (белег), обективиран при извършения преглед от съдебен лекар на 26.08.2021г.(съгласно С. № 348/2021г.). Сочената разкъсно - контузна рана причинява временно разстройство на здравето, неопасно за живота. Такава рана се получава от удари с или върху твърди тъпи предмети и е възможно именно на 29.07.2021г. пострадалият А. да е получил посоченото нараняване в областта на дясната ръка, зараснало с образуването на ръбец. Съгласно заключението на СМЕ, полученото от Н. А. визираното травматично увреждане води до временна неработоспособност за срок от 10 - 14 дни.

Относно останалите диагнози, отразени в издадената на по-късен етап (около месец) медицинска документация, вещото лице по СМЕ -д-р Р. Х. не може да потвърди дали същите се отнасят до инцидента на 29.07.2021г.

Съдът кредитира заключението на съдебно-медицинската експертиза, изготвено от д-р Р. Т. Х., д.м. Същото е ясно и обосновано и не е оспорено от страните.

Въз основа на така приетото от фактическа страна, съдът направи следните правни

изводи:

Депозираната жалба е процесуално допустима, като подадена от легитимирано лице с правен интерес и в законоустановения срок. Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Съгласно чл. 117, ал. 1, т. 2, б. „г“ КСО разпорежданията за признаване или непризнаване на злополуката за трудова се обжалват пред ръководителя на съответното териториално поделение на НОИ. Съгласно чл. 117, ал. 3 КСО ръководителят на териториалното поделение се произнася по жалбите или исканията с мотивирано решение в едномесечен срок от получаването им. Съдът намира, че процесното Решение № 1040-21-615/16.08.2021г. на директора на ТП на НОИ С.-град е издадено от компетентен орган, в кръга на неговите правомощия.

Предвид представената Заповед № 1015-21-143/07.06.2018 г. на директора на ТП на НОИ - С.-град, потвърденото с решението разпореждане също е издадено от компетентен орган, в предвидената форма.

Решението на директора на ТП на НОИ С.-град е валидно, обективизирано в предвидената в закона писмена форма, съдържа правни и фактически основания за неговото издаване, подписано е от неговия издател.

При извършената служебна проверка съдът не констатира съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Изпълнени са изискванията на Наредбата за установяване, разследване, регистриране и отчитане на трудовите злополуки (НУРПОТЗ) и КСО. За резултатите от разследването е съставен протокол, съобразно изискването на чл. 58, ал. 6 от КСО, съдържащ данните по чл. 10, ал. 1 от НУРПОТЗ. Протоколът е подписан от членовете на комисията и от представител на пострадалото лице, присъствал при извършване на разследването на основание чл. 58, ал. 4 от КСО.

Относно приложението на материалния закон:

„Трудовата злополука“ като осигурен социален риск е легално определена в чл. 55, ал. 1 от КСО и представлява всяко внезапно увреждане на здравето, станало през време и във връзка или по повод на извършваната работа, както и при всяка работа, извършена в интерес на предприятието, когато е причинило неработоспособност, трайно намалена работоспособност или смърт. За да бъде приета злополуката за трудова е необходимо едновременно наличието на няколко предпоставки - внезапно

увреждане на здравето - внезапно, външно неочаквано и непредвидимо еднократно и пряко въздействие върху човешкия организъм, което накърнява телесната цялост и нарушава нормалното функциониране на органите на човешкото тяло, злополуката да е станала с осигурено лице, функционална зависимост между изпълнението на трудовите функции и внезапното увреждане на здравето - това е връзката на увреждането с обичайните обстоятелства и условия, при които протича изпълнението на трудовата функция по трудовото правоотношение с работодателя, неблагоприятен резултат от увреждането - неработоспособност или смърт и причинна връзка - неблагоприятният резултат (неработоспособността, респективно смъртта) да бъде пряко следствие от внезапното увреждане на здравето, а не на други обстоятелства, както и при нетравматични увреждания внезапното увреждане на здравето да е настъпило в резултат от извършваната работа.

„Временната неработоспособност“ е състояние, при което осигуреното лице не може или е възпрепятствано да работи поради: остро, подостро или обострено хронично общо заболяване; злополука; професионална болест; лечение в чужбина; санаторно-курортно лечение; належащ медицински преглед или изследване; карантина; отстраняване от работа по предписание на здравните органи; гледане на болен или на карантинен член от семейството; належащо придружаване на болен член от семейството за медицински преглед; изследване или лечение в същото или в друго населено място, в страната или в чужбина, бременност и раждане; гледане на здраво дете, до 12-годишна възраст, върнато от детско заведение или училище, поради карантина на заведението или на училището, или на отделна група или клас в него, или поради карантина на детето – арг. § 1, т. 34 от ДР на ЗЗ, чл.6 ,ал.1 от НМЕ.

В случая, от събраните доказателства по делото се установява наличието на всички кумулативно изискуеми предпоставки за квалифициране на процесната злополука като трудова – внезапно увреждане на здравето на осигурено лице, настъпило в резултат на съществуваща функционална връзка с изпълняваните трудовите функции, довело до неблагоприятен резултат - временна неработоспособност.

По делото не е спорно, че към деня на злополуката пострадалото лице е осигурено за всички осигурени социални рискове, съгласно

чл. 4, ал. 1, т. 1 от КСО (в т. ч. и трудова злополука), като работещо по трудов договор със „Сънотех“ ЕООД – С..

Ответникът, както и заинтересованата страна не оспорват факта, че жалбоподателят е претърпял инцидент на 29.07.2021г. към 11:30ч. - 12:00ч., докато е бил командирован от работодателя си и е извършвал за същия монтаж на модули на обект S. P. Svinningegarden ApS“, находящ се в Кралство Д..

Оспорва се дали при инцидента се е стигнало до такова внезапно увреждане на здравето, което да е довело до временна неработоспособност.

Съдът приема за безспорно доказано, че злополуката е настъпила на обект S. P. Svinningegarden ApS“, находящ се в Д. на 29.07.2021г. към 11:30ч. - 12:00ч., като при пореден порив на вятър, връщайки се да вземе модул, такъв паднал от палето върху А. и го съборил на земята. В резултат било причинено травматично увреждане, а именно разкъсно - контузна рана в областта на дясната ръка на А., т.е. внезапно увреждане на здравето. Относно останалите диагнози, отразени в издадената на по-късен етап (около месец) медицинска документация, не се доказва да се отнасят до инцидента на 29.07.2021г. с оглед заключението вещото лице по СМЕ -д-р Р. Х., което не може да потвърди връзката им със случилото се.

Наличието на травматичното увреждане (разкъсно- контузната рана в областта на дясната ръка на А.) се установява от заключението на СМЕ, изготвено от д-р Р. Х., от показанията на С. И. - пряк очевидец, от показанията на св. Г. И. (в кредитираните им части), от Съдебно-медицинско удостоверение № 348/2021г.

Свидетелят С. И. възпроизвежда още доказателствена информация, че известно време след злополуката жалбоподателят не е бил в състояние да продължи да работи с оглед травматичното увреждане. Поради увреждането впоследствие А. е бил преместен на по- лека работа. Такива данни се съдържат и в административната преписка. Съдът кредитира показанията на С. И., депозиран под страх от наказателна отговорност по чл.290, ал.1 от НК, като последователни, логични, достоверни и съответстващи на останалите доказателства.

Съдът кредитира и част от показанията на св. Г. И., който в съдебно заседание заявява, че е наясно със случилото се. Макар и не пряк очевидец на настъпилата злополука заявява, че на по-късен етап (след около седмица) е видял пострадалия А. все още с

превързана ръка и че последният е бил преместен на по - лека работа. Показанията на св. Г. И. в тази част кореспондират с останалите събрани по делото доказателства.

От друга страна, няма никакви индиции по делото, а всъщност и твърдения, че инцидентът е станал или би могъл да е станал по различен от описания от жалбоподателя начин.

При наличието на описаните непротиворечиви доказателства следва да се приеме, че злополуката е осъществена при посочения от жалбоподателя механизъм на обекта, на който е полагал труд за дружеството, което според настоящия съдебен състав несъмнено обхваща хипотезата „през време и във връзка с извършваната трудова дейност“. Това е така, тъй като, видно от длъжностната характеристика на Н. А., пренасянето на метални елементи от и до мястото на монтажа на опорите и подпорите, е част от неговите задължения. След като злополуката е станала, докато жалбоподателят е извършвал дейности, свързани с преместването на модули до мястото на монтажа и по време на престоя на обекта, то това без съмнение има връзка с извършваната трудова дейност.

Налице е резултат от увреждането – временна неработоспособност. Административният орган неправилно приема, че не е настъпила временна неработоспособност, с оглед липса на медицински документ, и по-конкретно на болничен лист по Наредба за медицинската експертиза специално към датата на злополуката, и защото впоследствие жалбоподателят е продължил да изпълнява служебните си задължения до завръщането си в България.

Действително, жалбоподателят не разполага с медицинска и каквато и да е друга документация специално от датата на инцидента в Кралство Д.. Представената медицинска документация е от по-късен етап (около месец след инцидента) и е издадена, след като жалбоподателят се е завърнал в страната. Същевременно Съдът не може да игнорира обстоятелството, че на жалбоподателят му е било отказано предоставянето на медицинска помощ на обекта, на който е полагал труд и практически е нямало как да се снабди с документация от деня на инцидента в Д., тъй като такава възможност не му е била осигурена от работодателя. Видно е от доказателствата по делото, че на жалбоподателя е било изрично указано, въпреки траматичното му увреждане, само да си почива в буса на полето.

По този начин А. е бил поставен в обективна невъзможност да представи медицинска документация за инцидента от датата на злополуката в Д.. В тази връзка са и събраните гласни доказателства - показанията на свидетеля С. И.. От заключението на СМЕ е видно, че полученото от Н. А. телесно увреждане (разкъсно- контузна рана на дясната ръка) се свързва с временна неработоспособност за период от около 10 - 14 дни. Посочените доказателства са достатъчни и позволяват да се направи извод, че е била налице временна неработоспособност. Този извод не се променя и от факта, че впоследствие жалбоподателят е продължил да извършва трудова дейност до завръщането си в България, като Съдът възприема изцяло дадените показания от свидетелите, че А. е бил преместен на по - лека работна позиция. По отношение на това, че А. е продължил да изпълнява задълженията си е необходимо да се отбележи, че техническият ръководител на обекта е заявил как следва да продължи да изпълнява задълженията си и ще бъде преместен на друга позиция, при която да не натоварва ръката си. В тази връзка са и показанията на разпитаните по делото свидетели. Според настоящия съдебен състав, явно несправедливо и несъответно на духа на закона би било да се приеме, че понеже е дал приоритет на грижата към възложената му трудова дейност и интересите на работодателя пред личния здравен комфорт и необходимостта от лечение, А. да следва да бъде третиран по-неблагоприятно, отколкото ако е бил преустановил трудовата си ангажираност и е пристъпил към незабавно лечение.

От доказателствата по административната преписка, в т.ч. Съдебно-медицинско удостоверение №348/2021г., от изслушаната в с.з. от 08.12.2022г. съдебно-медицинската експертиза, от показанията на св. С. И., от показанията на св. Г. И. (в кредитираната им част) се установява причинната връзка между полученото от А. на 29.07.2021г. травматично увреждане (разкъсно – контузна рана в областта на дясната ръка) и настъпилата временна негова неработоспособност. Няма никакви данни, нито доказателства по делото през процесния период А. да е претърпял каквато и да е друга злополука, вкл. битова, и то именно по механизъм на удари с или върху твърд предмет, на какъвто отговаря падането на фотоволтаичен панел. Годността на посочените доказателства да установят причинна връзка между претърпяната от А. на 29.07.2021г. травма и последвалата

веднага временна негова неработоспособност не е изключена от чл. 13 НУРРОТЗ - предвиденото от тази разпоредба установяване на причинната връзка от органите на медицинската експертиза важи съгласно чл. 60, ал.2 КСО при декларирана злополука по повод на нетравматично увреждане по смисъла на § 1, т.3 от ДР на Наредбата за медицинска експертиза (НМЕ) – болест в резултат на различни причини извън травма (инфаркти, инсулти, душевни болести, атеросклероза, високо кръвно налягане, диабет и др.). Единствено тогава разпореждането по чл. 60, ал.1 КСО вр. чл. 12, ал.1 НУРРОТЗ задължително се издава въз основа на решение на органите на медицинската експертиза съгласно чл. 12, ал.2 НУРРОТЗ. По аргумент за противното от чл. 60, ал.2 КСО и чл. 12, ал.2 НУРРОТЗ, такова решение на органите на медицинска експертиза не се изисква за признаване причинна връзка между травматично увреждане, каквото е процесното, и настъпилата временна неработоспособност на работника като предварително условие за издаване на разпореждане по чл. 60, ал.1 КСО вр. чл. 12, ал.1 НУРРОТЗ. При декларирана злополука по повод на травматично увреждане, какъвто е настоящия казус, причинната връзка подлежи на установяване както в производството по разследване и установяване на трудовата злополука, така и в съдебното производство по чл. 118, ал.1 и 3 КСО без доказателствени ограничения. В случая са налице достатъчно и кореспондиращи помежду си доказателства, че жалбоподателят е бил временно неработоспособен и то именно поради получената на 29.07.2021г. травма.

С оглед всичко изложено съдът приема, че са налице изискуемите предпоставки по чл.55 от КСО и Н. А. е претърпял твърдяната от него трудова злополука. Изводът на административният орган в обратния смисъл противоречи на материалния закон и е в несъответствие с целта на закона, поради което оспореното решение на директора на ТП на НОИ се явява незаконосъобразно и следва да бъде отменено. Предвид изричната компетентност на органите на НОИ да се произнесат с разпореждане относно признаването или непризнаването на злополуката за трудова, то делото следва да бъде върнато като преписка на ТП на НОИ – С. за ново произнасяне, при съобразяване на дадените с настоящото решение указания по тълкуването и прилагането на закона.

При този изход на спора Съдът намира за основателно искането на жалбоподателя за присъждане на направените по делото

разноски, които са своевременно поискани, реално направени и доказани по основание и размер. Следва ТП на НОИ С.-град да бъде осъдено да заплати на Н. Ц. А. направените по делото разноски в общ размер на 1200 лева (хиляда лева), от които 1000 лв. представляващи адвокатско възнаграждение, договорено и внесено в брой при подписване на договор за правна защита, съдействие и процесуално представителство от 10.11.2022г., и разноски за възнаграждение на вещо лице в размер на 200 лева (преводно нареждане л. 100). Съдът намира за неоснователно възражението на процесуалния представител на ответника за прекомерност на адвокатското възнаграждение. Делото се отличава с фактическа и правна сложност, адвокатът на оспорващия е изготвил жалбата до съда, явявал се в насрочените открити съдебни заседания, правил е доказателствени искания, ангажирал е становище по доказателствата, с което е осъществил в пълен обем договореното с клиента си да му окаже правна защита и съдействие.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2, предл. второ от АПК, Административен съд София – град, III отделение, 81 състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалбата на Н. Ц. А., ЕГН: [ЕГН], Решение № 1040-21-615/16.08.2022г. на Директора на ТП на НОИ С. – град, с което е потвърдено Разпореждане № 31689/15.07.2022г. на длъжностно лице на ТП на НОИ С. – град.

ИЗПРАЩА преписката на ТП на НОИ – С. град за ново произнасяне съобразно дадените указания по тълкуването и прилагането на закона.

ОСЪЖДА Националния осигурителен институт да заплати на Н. Ц. А. сумата от 1200 лв., представляващи разноски по делото.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от получаването му.

СЪДИЯ:

